

Fairy Tales

Hij kwam terecht op de Vrije Academie in Den Haag, waar hij later ook nog twintig jaar les gaf, gevolgd door vijftig jaar aan de Koninklijke Academie. In 1966 werd Georg lid van Pulchri en in datzelfde jaar won hij de Jacob Marisprijs.

Sprookjes

Het thema van zijn tentoonstelling in de Klinkenbergzalen is 'Fairy Tales'. De schilderijen zijn inderdaad sprookjesachtig. De kleuren zijn zacht en subtiel, de vrouwen mooi en onwerkelijk. Met doorzichtige olieverf en gouache heeft hij op hout geschilderd. Je ziet de nerven er doorheen schijnen. Als ik vraag wat de luchtballen en exotische gebouwen betekenen zegt hij: "Je moet naar mijn werk *kijken* om het te voelen. Anders was ik wel schrijver geworden."

De tentoonstelling zal geopend worden op zaterdag 28 maart om 17.00 uur door Irene Hin, de oprichtster van Lady Africa. "Een prachtige donkere vrouw met een eigen modelabel," zegt Georg. Lady Africa is een platform voor Afrikaanse designers en modeontwerpers. De kleurige stoffen van de ontwerpen zullen ongetwijfeld naadloos bij het werk van Georg aansluiten.

MARGREET HOFLAND

Van 28 maart tot en met 26 april exposeert Georg Hadel in de Klinkenbergzalen van Pulchri Studio. Thema van de tentoonstelling is: Fairy Tales

UIT DE LOSSE POLS (68)

Wat je al niet kan overkomen bij deze club. Zit ik een tijdje geleden, nota bene tijdens mijn maandelijkse uitje (dat heb ik weer natuurlijk...) onverwachts aan te kijken tegen die Haagse wethouder die gaat over het schrappen van de erfpacht in Den Haag en die keihard weigert om daartoe over te gaan. Erger nog: zelfs die erfpacht doodleuk met zo'n duizend procent verhoogt. Ja, je leest het goed: duizend procent. Woeker... iets anders is het niet. Je vraagt je af of dit wel binnen de normen van de wet is. Hij begrijpt gewoon niet wat'ie ons daarmee aandoet. Wat'ie mij daarmee aandoet... Ze halen hier ook maar van alles naar binnen... Gekleed als een heuse Canadese lumberjack on the dole ziet de man er uit alsof hij inderdaad wel een paar centen kan gebruiken en hij laat zich hier bij Pulchri behoorlijk inpakken. Mooie toespraak door een argeloze collega (zich van dit alles niet bewust) en die geeft hem nog een van haar werken cadeau op de koop toe. Ik vraag me af waarom ik toch telkens weer word gedwongen om te drinken met mensen waarmee ik helemaal niet wens te drinken... Op tijden dat ik denk er even leuk uit te zijn. En dan moet je bovendien nog stil zijn ook want het gebeuren rondom zo'n belangrijk man verdient tenslotte de nodige aandacht. Vind je het gek dat ik er tegenwoordig de voorkeur aan geef om maar wat vaker weg te blijven. Ik had hem overigens graag dat werkje willen verkopen voor duizend maal de prijs die er voor staat. 'Cultuur'-borrel. Ja ja... Ammehoela. Wat was er mis met de ouderwetse kunstenaarsborrel. Zonder al die vreemdelingen. Is het al niet erg genoeg dat de meeste van die borrels tegenwoordig eindigen in een massale samenzang, als waren wij een regelrecht zondagschooltje. Genoeg hierover. Ik begrijp toch niet waarom ik me telkens weer zo druk maak over allerlei zaken die in feite totaal onbelangrijk zijn. (Behalve die erfpacht dan natuurlijk...). Wat een tent, Pulchri. M'n hele 'inbox' loopt er ook al van over. Maar wat wil je met gemiddeld drie Pulchri-berichten per dag. Ik bekijk en passant de vorige editie van dit blad en lees tussen de regels hoe de ene helft van de kunstenaars het werk van de andere helft de grond inboort of op z'n minst denkt daar een oordeel over te moeten hebben. Abstract of figuratief. En als het dan al figuratief moet zijn, moet dat dan in de juiste anatomische verhoudingen of mag het met wat meer dichtertelijke vrijheid... en worden het dan neushoorns of keulse potten. Ik word hier toch zó moe van. En kijk: daar heb je die wethouder ook weer. Bijna geen ontkomen aan, aan die man... Het lijkt welhaast of wij hier bij Pulchri niet (meer) gewend zijn aan bezoek van min of meer bekende figuren. Of het nu een bekende Nederlander (BN) betreft of een bekende Hagenaar (BH), wij zijn onder de indruk en hij of zij moet dan in het blad. We kunnen er maar beter aan wennen volgens mij, want in plaats van het elitaire predicaat 'Schilderkundig Genootschap' ziet het er naar uit dat we de kant opgaan van een sociëteit zoals we er al zoveel hebben hier in den Haag... Niet zo vreemd natuurlijk met al die kunstlievende leden die steeds meer in de melk te brokkelen krijgen. Voortaan dus niet meer: "we zijn geen sociëteit, we hebben een sociëteit..." Neen, inmiddels - zoals velen onder ons al jaren stiekem vermoedden - zijn we er gewoon een. Jammer...

DIRK POLS

dichter en schilder

niet noodzakelijkerwijs in deze volgorde